

Очікується, що альтернативна енергетика та накопичення енергії залишаться критично важливими сферами для інвесторів, поряд із здоров'ям та біотехнологіями.

Список використаних джерел

1. Venture Capital Investment Market: Global Industry Trends, Share, Size, Growth, Opportunity and Forecast 2023-2028. URL: <https://www.imarcgroup.com/venture-capital-investment-market>
2. The State of Global VC. URL: <https://dealroom.co/guides/global>
3. Q2'23 Venture Pulse Report – Global trends. URL: <https://kpmg.com/xx/en/home/campaigns/2023/07/q2-venture-pulse-report-global.html>

Шевченко Вероніка Ігорівна,
*здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти,
спеціальність 072 «Фінанси, банківська справа та страхування»,
Національна академія статистики, обліку та аудиту;
науковий керівник:
Федина Віта Віталіївна
кандидат економічних наук,
доцент кафедри економіки, фінансів та обліку;
Європейський університет*

ТРАНСФОРМАЦІЯ БІРЖОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Важливим елементом підтримки розвитку економіки України та її ефективного функціонування є біржовий ринок, трансформація якого неможлива без створення інноваційного, дієвого та надійного механізму. Сучасний стан біржового ринку поступово еволюціонує, але має фактори, що перешкоджають процесу трансформації, тому слід розглянути основні проблеми та шляхи їх вирішення.

Зв'язок між розвитком біржового ринку та економічним зростанням привернув значну увагу, про що свідчить кількість досліджень у цій галузі, проведеними вітчизняними науковцями: В. Діденко, А. Приступко, О. Савицька, Т. Щепіна, В. Яворська та зарубіжних вчених Ф.Б. Сліман, П. Гарсія, С. Бейкер, Ф. Аллен, Р. Грей та багато інших. Вони визначили, що цей зв'язок є загалом позитивним у країнах з розвинутою економікою.

Класичне визначення біржової діяльності визначається як сукупність організаційно-правових відносин, що виникають між професійними та непрофесійними учасниками з приводу біржової торгівлі на біржовому ринку [1].

Для підтримання економічного зростання та розвитку, необхідна безперешкодна торгівля, інвестиції та залучення капіталу з боку інвесторів, установ та урядів. Отже, біржові ринки є критично важливими для економічного зростання та розвитку.

Український фондовий ринок, як основна складова вітчизняного біржового ринку, поки що не є джерелом інвестицій, а радше засобом для власників ефективного виходу з колишнього бізнесу шляхом його продажу зовнішнім інвесторам, рефінансування боргів та створення інструментів для угод злиття та поглинання. [2].

Можна виділити наступні основні проблеми розвитку біржової діяльності в Україні:

- відсутність чіткого законодавчого регулювання;
- потреба в інвестиційних ресурсах;
- недосконалість податкового стимулювання розвитку;
- недостатня конкурентоспроможність фондового ринку;
- низька ліквідність та капіталізація [4].

Тобто залучення іноземних інвесторів через прозорість ринку, законодавчі реформи, розширення інструментів і біржової інфраструктури забезпечить стабільність та відкриє нові можливості для розвитку.

Якщо аналізувати ринок біржової торгівлі з точки зору електронних технологій, то можна сказати, що біржова діяльність активно розвивається. Створюються єдині біржові електронні майданчики, які охоплюють весь глобальний світ. Торги проводяться електронно та в онлайн-режимі. Цей процес значно спрощує роботу всіх учасників біржової торгівлі [1].

Таким чином, розвиток біржового ринку є досить важливим та пріоритетним напрямом удосконалення, оскільки існує кореляція між розвитком даного ринку та економічним зростанням. Ефективне розв'язання основних проблем суттєво сприятиме розвитку української біржової торгівлі в умовах кризи. Гарантована система клірингу, надійність, прозорість, доступність технологій, значна ліквідність ринку, інновації та вдосконалення технологічних інструментів, а також врегулювання нормативно-правової бази є основними складовими для успішної трансформації.

Список використаних джерел

1. Солодкий М.О., Резнік Н.П., Яворська В.О. Основи біржової діяльності: навч. посіб. /: за ред. М.О. Солодкого. Київ: ЦП Компринт, 2017. 450 с.
2. Науменко Н. С., Хірова В. Ю. Сучасні тренди електронної біржової торгівлі: перспективи та вектори розвитку автоматизації. Причорноморські економічні студії. Випуск № 48. Ч. 1. Одеса: ПУ «Причорноморський науково-дослідний інститут економіки та інновацій», 2019. С. 41–45. URL: http://bses.in.ua/journals/2019/48_1_2019/9.pdf
3. Кутузова М. Фондовий ринок України в умовах нестабільності світового фінансового середовища. Молодий вчений. № 3 (30), 2016. С. 115–118.

4. Гриценко Л. Л., Роєнко В.В. Проблеми розвитку фондового ринку України в умовах фінансової глобалізації. Механізм регулювання економіки. 2010, № 2. С. 45–51.

Шелудько Сергій Андрійович,
*кандидат економічних наук, доцент,
керівник проектів та програм
департаменту оцінки та заставних операцій;
ПАТ Акціонерний банк «Південний»*

РЕГУЛЯТОРНІ ПІДХОДИ ДО СТРУКТУРИ ЕКОСИСТЕМИ ФІНАНСОВИХ ІННОВАЦІЙ

Екосистема фінансових інновацій є мережею взаємопов'язаних учасників, технологій, правил і ринкових структур, що сприяють створенню, поширенню та використанню фінансових продуктів, послуг і технологій. Ця екосистема охоплює традиційні фінансові установи, фінансові технології, регуляторні органи, інвесторів і споживачів, що здійснюють свій внесок у розвиток фінансових ринків. Екосистема фінансових інновацій відіграє ключову роль у підвищенні ефективності, інклюзії та стійкості фінансового сектора. Ця екосистема сприяє фінансовій інтеграції, пропонуючи інноваційні рішення для населення, недостатньо охопленого відповідними послугами, оптимізує процеси та зменшує транзакційні витрати, а також стимулює конкуренцію, покращує клієнтський досвід і сприяє стабільності фінансової системи.

Застосування поєднання економічного та правового підходів дозволяє отримати синергетичний ефект під час аналізу зв'язку між інноваціями та регулюванням. Наприклад, «регуляторні пісочниці» здатні усувати розрив між потребою в інноваціях і потребою в запобіжних заходах, уможливаючи контрольоване експериментування, одночасно захищаючи інтереси споживачів [1]. Однак протиріччя виникають у випадках випередження інноваціями регуляторної адаптації, що потенційно піддає фінансову екосистему ризикам. Завдання полягає в тому, щоб знайти баланс між промоцією фінансових інновацій та управлінням пов'язаними з ними ризиками. Суто економічний підхід виступає за мінімальні регуляторні обмеження для заохочення духу підприємництва, тоді як суто юридичний – наголошує на важливості підтримки цілісності ринку та збереження системної стабільності. Досягнення цієї рівноваги вимагає постійної співпраці між регуляторами, галузевими гравцями та іншими зацікавленими сторонами.

Дослідники визначають екосистему фінансових інновацій як сукупність FinTech-стартапів, розробників технологій, уряду, споживачів фінансових послуг та традиційних фінансових установ [2]. Названі стартапи працюють у таких сферах, як платіжні системи, платформи управління